

[Chr. Søgaard.]

de Beregninger, der er anstillet, og som efter min Opfattelse er meget ædruelige, saa er der ikke noget Udkomme med dem, saa maa man jo lade dette ligge. Det forekommer mig dog, at de Udtalelser om det finansielle, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom med i Eftermiddags, var ret overbevisende, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard er jo ikke ukendt med disse Forhold, men maa vel nok betegnes som sagkyndig baade paa det tekniske og paa det økonomiske Omraade.

Hvis imidlertid Forsøget mislykkes, er jeg ikke saa uenig med det ærede Medlem Fru Elna Munch angaaende de Veje, det ærede Medlem har anvist, og det ved det ærede Medlem jo ogsaa godt. Naar der er gaaet en Provetid, og det viser sig, at Forsøget ikke lykkes, at Beregningerne ikke holder, vil vi i Venstre ikke være uvillige til netop at gaa de Veje, som det ærede Medlem Fru Elna Munch har anvist. Men de Foranstaltninger, som det ærede Medlem har anvist, Forhandlingen med Storkøbenhavn eller Udskillelse af Opera og Ballet eller Bortforpagtning, eller hvad Vej man nu vil gaa, kan man jo ikke sætte ind i en Lov; man kan ikke i en Lov fastsætte, at saa og saa meget maa der gaa med, og hvis det ikke kan holde, skal man foretage sig det og det. Den Slags Love kan man ikke vedtage; det er umuligt, og derfor har det ærede Medlem jo heller ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende: Det bliver en kommende Rigsdag, der maa afgøre det.

Nu ønsker, saa vidt jeg forstod, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og det ærede Medlem Fru Elna Munch at udskrive en Konkurrence om denne Sag, en Arkitektkonkurrence om en ny Teaterbygning. Ja, saa gaar Tiden med det, og saa kommer der jo en hel Del Tilbud fra Arkitekterne, det er der ikke Tvivl om, men er der nogen, der tror, at vi saa er enige om, hvilket af disse Tilbud der skal tages? Nej, saa begynder der en ny Strid i Pressen og paa Rigsdagen, og saa gaar atter Tiden med den, men samtidig vokser Underskuddet og vedvarer Underskuddet. Det er det sikre i denne Sag, at saa længe vi bliver ved at diskutere frem og tilbage om den, op ad Vægge og ned ad Stolper, havde jeg nær sagt, kommer der ikke noget ud af det, men Underskuddet vokser.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch vil jo have en Dobbeltscene, men ikke *denne*, det ærede Medlem Hr. Holdgaard derimod vil

ikke have en Dobbeltscene, men vil ligesom det ærede Medlem Hr. Axel Dam sælge eller bortforpagte Teatret. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam kom ogsaa med Forslag herom i Fjor, og jeg vil sige, at hvis det ærede Medlem kom med en Køber eller en Forpagter ved Haanden, og denne havde saa og saa mange Penge i Lommen og kunde stille saa og saa megen Garanti, ja, saa vilde Venstre sikkert kunne gaa med til det ogsaa, det skulde vi ikke være uvillige til. Men jeg har ikke set noget hverken til nogen Køber eller nogen Forpagter. Maaske de har ham ude i Vandrehallen, saa vi kan faa ham at se. Hvis de har ham, er vi altsaa ikke uvillige. Men hvis man blot vil staa og tale om Bortforpagtning eller Bortsalg og ikke har nogen Køber eller Forpagter, saa bliver det jo kun et Agitationsnummer, som ikke fører til noget, og saa bliver Underskuddet blot ved at vokse og vare ved. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard synes imidlertid, at blot vi faar de foreliggende Forslag stemt ned, saa er det godt, saa er det Forsøg mislykkedes, og saa gaar vi videre med et Underskud paa 1½ Mill. Kr. Jeg vil altsaa igen anbefale Lovforslaget om det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold som et Forsøg paa at faa en Ordning af Teaterspørgsmaalet.

J. Oskar Andersen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat; jeg har haft Lejlighed til at gøre nogle korte Bemærkninger og navnlig haft Lejlighed til at gøre de to Bemærkninger overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som jeg fik gjort. Overfor den højtærede Undervisningsminister vil jeg dog bemærke dette, at naar han understreger, at han er Lejer, understreger det, forekommer det mig, atter dette, som jeg udtalte en Gang tidligere, at han i Forhold til det kongelige Teater alligevel indtager en saadan Stilling, at man kunde vente en større Aktivitet fra hans Side med Hensyn til det Spørgsmaal, der er draget frem af ham om Ledelsen. Jeg maa derfor bestemt hævde, at det vilde være ønskeligt, om man, inden man gik til at løse Teatersagen, havde en klar Forestilling om, hvordan Ledelsen af det kongelige Teater i Fremtiden vil blive, saaledes at denne Forandring altsaa indtraadte samtidig, idet jeg maa hævde, at Indholdet af det Teater, der skal drives som Dobbeltscene, er saa vigtigt, at vi virkelig burde have Besked om det her. Og jeg siger, som jeg har sagt tidligere til den højtærede Undervisningsminister, at selv om jeg maa indrømme, at den nuværende Leder kan